

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 maja 2017 r.

Poz. 1042

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ¹⁾

z dnia 25 maja 2017 r.

w sprawie warunków i sposobu wspomagania nauczania języka polskiego, historii, geografii, kultury polskiej i innych przedmiotów nauczanych w języku polskim wśród Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących

Na podstawie art. 47 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania lub upoważniona przez niego jednostka organizacyjna, zwani dalej „jednostką kierującą”, kierują nauczycieli do pracy za granicą w celu wspomagania wśród Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących nauczania języka polskiego, historii, geografii, kultury polskiej oraz innych przedmiotów nauczanych w języku polskim w szkołach funkcjonujących w systemach oświaty innych państw lub nauczanych w innych formach przez organizacje społeczne zarejestrowane za granicą.

2. Kierowanie nauczycieli odbywa się na podstawie:

- 1) umowy zawartej między ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania a właściwym organem państwa, do którego nauczyciele mają być kierowani, albo
- 2) wniosku organizacji społecznych zarejestrowanych za granicą, prowadzących szkoły lub nauczanie języka polskiego, historii, geografii, kultury polskiej oraz innych przedmiotów nauczanych w języku polskim w innych państwach, określającego miejsce, termin i warunki zatrudnienia nauczyciela, zakres jego obowiązków oraz warunki bytowe, przekazanego za pośrednictwem przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z opinią tego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego dotyczącą treści wniosku.

§ 2. O skierowanie do pracy za granicą może ubiegać się nauczyciel, który posiada:

- 1) kwalifikacje wymagane w Polsce do zajmowania stanowiska nauczyciela danego przedmiotu;
- 2) znajomość języka urzędowego danego państwa lub jednego z następujących języków: rosyjskiego, angielskiego, francuskiego i niemieckiego, w przypadku gdy jest on powszechnie stosowany w państwie, o skierowanie do którego nauczyciel się ubiega;
- 3) co najmniej dobrą ostatnią ocenę pracy, o której mowa w art. 6a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2016 r. poz. 1379 oraz z 2017 r. poz. 60), a w przypadku gdy nie posiada oceny pracy, ostatnią pozytywną ocenę dorobku zawodowego, o której mowa w art. 9c ust. 6 tej ustawy, uzyskaną w związku z awansem zawodowym nauczyciela;
- 4) warunki zdrowotne niezbędne do wykonywania zawodu.

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej (Dz. U. poz. 1903).

§ 3. 1. Nauczyciel ubiegający się o skierowanie do pracy za granicą składa jednostce kierującej następujące dokumenty:

- 1) list motywacyjny;
- 2) życiorys;
- 3) dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji wymaganych do zajmowania stanowiska nauczyciela danego przedmiotu;
- 4) ocenę pracy albo ocenę dorobku zawodowego, o których mowa w § 2 pkt 3;
- 5) zaświadczenie lekarskie o spełnianiu warunków, o których mowa w § 2 pkt 4, wystawione nie wcześniej niż na miesiąc przed jego złożeniem.

2. Po złożeniu dokumentów, o których mowa w ust. 1, z nauczycielem jest przeprowadzana rozmowa kwalifikacyjna, w czasie której jest sprawdzana w szczególności znajomość języka obcego, o którym mowa w § 2 pkt 2.

3. W celu przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej jednostka kierująca może powołać zespół rekrutacyjny i określić tryb pracy tego zespołu.

4. O zakwalifikowaniu nauczyciela do pracy za granicą decyduje jednostka kierująca.

5. Nauczyciele zakwalifikowani do pracy za granicą odbywają kursy przygotowujące do podjęcia pracy wśród Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą, organizowane przez urząd zapewniający obsługę ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania lub przez publiczną placówkę doskonalenia nauczycieli o zasięgu ogólnokrajowym prowadzoną przez tego ministra.

§ 4. 1. Jednostka kierująca zawiera z nauczycielem umowę cywilnoprawną o skierowanie do pracy za granicą.

2. Umowa o skierowanie do pracy za granicą określa w szczególności:

- 1) pracodawcę zagranicznego;
- 2) okres, na który nauczyciel jest skierowany do pracy za granicą;
- 3) świadczenia przyznane nauczycielowi na podstawie przepisów w sprawie zakresu i warunków przyznawania świadczeń przysługujących nauczycielom polskim skierowanym lub delegowanym do pracy za granicą;
- 4) obowiązki nauczyciela, z uwzględnieniem obowiązków, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela.

3. Jednostka kierująca może rozwiązać umowę o skierowanie do pracy za granicą w przypadku, gdy:

- 1) nauczyciel nie wywiązuje się ze swoich obowiązków lub jego postępowanie uchybia godności zawodu nauczyciela;
- 2) nauczyciel naruszył przepisy prawa związane z wychowaniem, edukacją dzieci i młodzieży lub z opieką nad nimi obowiązujące w Polsce lub państwie, do którego został skierowany;
- 3) choroba nauczyciela trwa dłużej niż miesiąc.

4. Rozwiązanie umowy o skierowanie do pracy za granicą z przyczyn, o których mowa w ust. 3:

- 1) pkt 1 i 2 – następuje z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, po przeprowadzeniu przez jednostkę kierującą postępowania wyjaśniającego;
- 2) pkt 3 – następuje z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia.

5. Nauczyciel może rozwiązać umowę o skierowanie do pracy za granicą w przypadku, gdy jednostka kierująca nie wywiązuje się z zobowiązań wynikających z tej umowy lub z innych ważnych przyczyn, z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia.

6. Umowa o skierowanie do pracy za granicą wygasa w razie zakończenia stosunku pracy u pracodawcy zagranicznego.

7. Rozwiązanie umowy o skierowanie do pracy za granicą lub jej wygaśnięcie powoduje wstrzymanie udzielania świadczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 3.

§ 5. 1. Doskonalenie zawodowe nauczycieli pracujących wśród Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących organizują w Polsce i za granicą publiczne placówki doskonalenia nauczycieli o zasięgu ogólnokrajowym.

2. Dla nauczycieli organizuje się w szczególności: studium metodyczne, seminaria, konferencje, wykłady, kursy on-line, warsztaty i praktyki metodyczne.

3. Doskonalenie zawodowe nauczycieli pracujących wśród Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących może być również realizowane przez organizacje pozarządowe i podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60 i 573), mające doświadczenie w pracy na rzecz Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących, w trybie określonym w przepisach tej ustawy.

4. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może również zlecić publicznym lub niepublicznym szkołom wyższym w trybie określonym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.²⁾).

5. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może również zlecić jednostkom samorządu terytorialnego w drodze porozumienia.

§ 6. 1. Na wniosek organizacji społecznej zarejestrowanej za granicą albo innych podmiotów organizujących za granicą nauczanie języka polskiego lub innych przedmiotów nauczanych w języku polskim, a także nauczycieli pracujących wśród Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących, mogą być przekazywane za granicę podręczniki i pomoce dydaktyczne służące temu nauczaniu.

2. Podręczniki i pomoce dydaktyczne, o których mowa w ust. 1, pozyskuje i przekazuje za granicę upoważniona przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania jednostka organizacyjna.

§ 7. 1. Organizowanie w Polsce kolonii, obozów lub innych form letniego wypoczynku dzieci i młodzieży polonijnej minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może zlecić organizacjom pozarządowym i podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, mającym doświadczenie w pracy na rzecz Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących, w trybie określonym w przepisach tej ustawy.

2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może również zlecić jednostkom samorządu terytorialnego w drodze porozumienia.

3. Do podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 2, organizujących kolonie, obozy oraz inne formy letniego wypoczynku dzieci i młodzieży polonijnej stosuje się przepisy art. 92a–92s ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r. poz. 1943, 1954, 1985 i 2169 oraz z 2017 r. poz. 60 i 949) oraz przepisy wydane na podstawie art. 92t tej ustawy.

§ 8. 1. Wspieranie współpracy szkół funkcjonujących w systemach oświaty innych państw oraz organizacji społecznych zarejestrowanych za granicą, o których mowa w § 1, ze szkołami w Polsce realizuje się w szczególności przez przedsięwzięcia edukacyjne o różnorodnej tematyce edukacyjnej, umożliwiające dzieciom i młodzieży polonijnej za granicą doskonalenie znajomości języka polskiego i poznanie Polski, dzieciom i młodzieży szkół w Polsce – poznanie polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą, a nauczycielom – wymianę wiedzy i doświadczeń dydaktyczno-wychowawczych.

2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może zlecić organizacjom pozarządowym i podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, mającym doświadczenie w pracy na rzecz Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących, w trybie określonym w przepisach tej ustawy.

3. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może również zlecić jednostkom samorządu terytorialnego w drodze porozumienia.

4. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może również zlecić publicznym lub niepublicznym szkołom wyższym w trybie określonym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

§ 9. Do nauczycieli ubiegających się o skierowanie do pracy za granicą, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia złożyli jednostce kierującej dokumenty, o których mowa w § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 września 2009 r. w sprawie warunków i sposobu wspomagania nauczania języka polskiego, historii, geografii, kultury polskiej i innych przedmiotów nauczanych w języku polskim wśród Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących (Dz. U. z 2015 r. poz. 1022), stosuje się przepisy dotychczasowe.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858 i 859.

§ 10. Umowy o skierowanie do pracy za granicą zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pozostają w mocy.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.³⁾

Minister Edukacji Narodowej: *A. Zalewska*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 września 2009 r. w sprawie warunków i sposobu wspomagania nauczania języka polskiego, historii, geografii, kultury polskiej i innych przedmiotów nauczanych w języku polskim wśród Polonii i Polaków zamieszkałych za granicą oraz dzieci pracowników migrujących (Dz. U. z 2015 r. poz. 1022), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 365 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60 i 949).